

АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЩОДО СТИМУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Побігун О.В.

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
м. Івано-Франківськ*

В роботі розглянуто вплив законів України на стимулювання використання відновлювальних джерел енергії і власного виробника. Основу для виробництва цієї енергії складають Закон "Про альтернативні види рідкого та газоподібного палива" від 14.01.2000 р. з доповненнями, який визначає принципи політики сприяння; Закон "Про альтернативні джерела енергії" від 20.02.2003 р. з доповненнями, який визначає державні механізми регулювання; зміни до Закону України "Про електроенергетику" щодо стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії ВР України від 20.11.2012 [1]. Проте в них відсутні конкретні заходи підтримки виробників [2].

Перші заходи сприяння були ухвалені у законі про запровадження, так званих, "зелених тарифів" від 25.09.2008 р. Згідно доповнень Закон "Про електроенергетику" визначає спеціальні тарифи для тієї електроенергії, яка виробляється із альтернативних джерел. Закон зобов'язує операторів мереж (обленерго) купувати електроенергію у генеруючих компаній і подавати її в мережі, якщо виробництво здійснюється із визначених у Законі відновлюваних джерел. Точний розмір тарифів визначається через "зелений оптовий тариф" та через розроблені Національною комісією регулювання електроенергетики коефіцієнти для відповідних генеруючих технологій (від 15.01.2009 р.). Закон передбачає поступове скорочення коефіцієнтів при сплаті тарифів для новоспоруджених установок та захист інвесторів від девальвації.

Після внесення змін до Закону України "Про електроенергетику" щодо стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії, які діють з 01.04.2013 р. для об'єктів електроенергетики, які виробляють електроенергію з альтернативних джерел енергії та будівництво яких розпочате після 01.01.2012 року, "зелений" тариф застосовується за умови дотримання вимог щодо розміру місцевої складової [1]. Місцевою складовою для цілей цього Закону є, відповідно до виду джерела відновлювальної енергії, частка (30-50%) визначених цим Законом складових об'єкта електроенергетики (елементів місцевої складової) українського походження, використаних при створенні об'єкта електроенергетики. Таким чином, введений законом порядок розрахунку частки місцевої складової стимулює виготовлення складових відновлюваних енергетичних установок компаніями вітчизняного виробника.

Література:

1. zakon5.rada.gov.ua/laws – Верховна Рада України, офіційний веб-портал, Законодавство України
2. Побігун О.В. Побігун С.А. Оцінка впливу проектів відновлювальної енергетики на економіку регіону для забезпечення його сталого розвитку. Науково-технічний журнал «Екологічна безпека та збалансоване ресурсокористування», Івано-Франківськ, ІФНТУНГ, 2015 р., с.111-116.